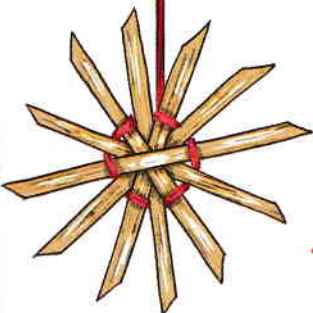

LBRIS

We know
books

Ulrike Fischer

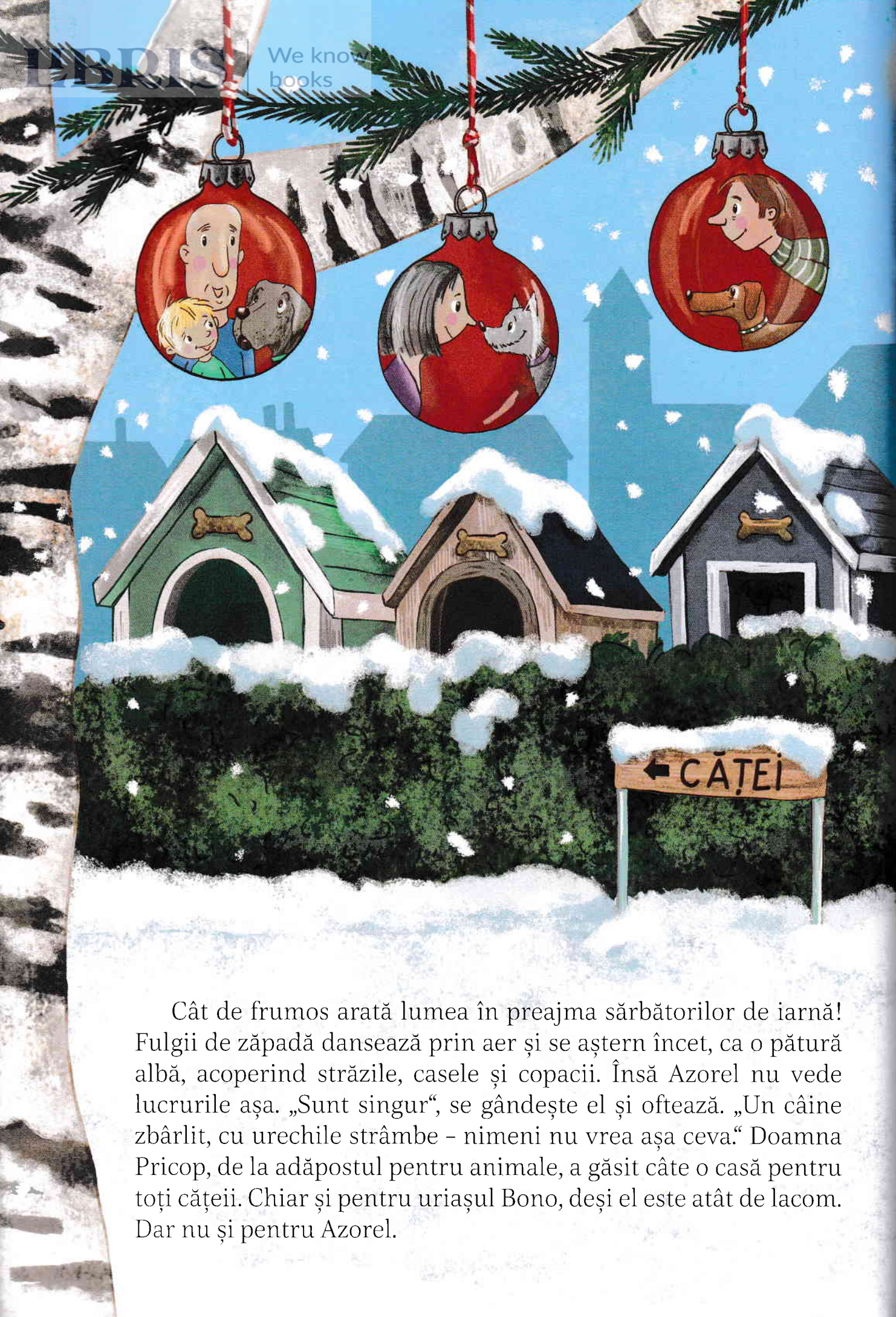

AZOREL

ACASĂ DE CRĂCIUN

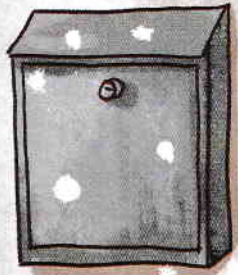
Ilustrații de
Barbara Korthues

We know
books

Cât de frumos arată lumea în preajma sărbătorilor de iarnă! Fulgii de zăpadă dansează prin aer și se aștern încet, ca o pătură albă, acoperind străzile, casele și copacii. Însă Azorel nu vede lucrurile așa. „Sunt singur“, se gândește el și oftează. „Un câine zbârlit, cu urechile strâmbе - nimeni nu vrea așa ceva.“ Doamna Pricop, de la adăpostul pentru animale, a găsit câte o casă pentru toți cățeii. Chiar și pentru uriașul Bono, deși el este atât de lacom. Dar nu și pentru Azorel.

CRĂCIUN FERICIT!

Iar acum, în toiul forfotei de Crăciun, doamna Pricop a încuiat ușa și n-a observat că bietul cățeluș rămăsese pe afară. Tocmai astăzi. Pe 24 decembrie.

„Nimeni nu mă vrea”, suspină Azorel. Cu capul plecat, el merge agale de-a lungul străzii satului, trecând pe lângă casele luminate, îndreptându-se spre piața împodobită festiv. Este multă forfotă și toată lumea roiește în jurul lui, dar nimeni nu-i acordă nicio atenție. Toți vor să își facă repede ultimele cumpărături pentru Crăciun.

În cele din urmă, Azorel vede un chip cunoscut. Este Bono! Câinele uriaș stă în fața unei brutării, cu nasul lui mare lipit de geamul vitrinei prin care se pot vedea cozonaci cu stafide, tortulețe, turtă dulce și mulți biscuiți cu scorțișoară. Din trei salturi, Azorel ajunge lângă el.

